

[Elisabeth Arnold]

sige: Nå, jamen så havde I måske alligevel ret i, at der var et eller andet problem.

Før man selv møder loftet, før man selv møder diskriminationen – som man opfatter den i hvert fald – begynder man ikke at opfatte problemet som væsentligt. Det hensyn skal vi andre også vise dem, for vi har måske mødt problemerne tidligere og har derfor brugt en masse tid af vores liv på at kæmpe mod den diskrimination og den træghed, der faktisk er.

Derfor tror jeg, at presset nedefra fra de unge kvinder, som nu er på vej op i karrieren, vil vise sig, og jeg tror, at der i løbet af få år vil komme flere kvinder og påvirke det mønster, vi har set, og som endnu ikke er helt så præget af kvinder, som vi ville ønske det.

Vi hilser de initiativer velkommen, som allerede er taget, og de tilsagn, der er givet om hurtige opslag, åbne opslag, flere professorater. Vi forventer også, at institutionerne kommer med nogle udspil, der er præget af, at der nu også er flere kvindelige studerende og kvindelige forskerstuderende.

Ligesom ministeren i sin besvarelse er jeg også interesseret i, at den positive udvikling skal slå igennem. Og hvis ikke den slår igennem inden for en kortere årrække, må vi se på, om nogle af de initiativer, andre lande har igangsat, måske var noget, vi også kunne bruge. Det vil vi i hvert fald se positivt på fra radikal side.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg synes, det var en meget spændende tale, fru Elisabeth Arnold holdt, og jeg er stort set enig i det, der blev sagt. Understregningen af betydningen af, at der er modeller, nogle, man kan se op til, er klart rigtig; det er også noget, der optager os. Og sammenligningen med kvinder i politik: Hvor kan det være? Når det drejer sig om politik, er Danmark trods alt et af de bedre lande, selv om vi kun har en tredjedel kvinder, men internationalt set er det flot. I forskning er vi derimod indlysende bagefter internationalt set.

Der er nogle indviklede mønstre, det er vi alle sammen enige om, men sagen er vel, at disse mønstre skal brydes og kan brydes. I politik blev de jo brudt. Når vi går 20 år tilbage, så det jo ikke særlig flot ud i denne sal, men så skete der nogle ting: SF fik indført kønsvote-

ring; det var med til at bryde nogle barrierer. Ja, vi fik endda en gruppe, hvor der var flertal af kvinder, vi fik den første kvindelige gruppeformand osv. Det virkede så på vælgerbefolkningen. Lige pludselig vidste ethvert parti, at man ikke kunne opstille lister uden kvinder. På et tidspunkt slog det igennem, og nu har vi så den situation, vi har nu.

Det er vel det samme, vi skal gøre i forskningen. Der ligger nogle tunge mekanismer, der skal brydes på en eller anden måde. Det er det, vi faktisk foreslår.

Når fru Elisabeth Arnold, som jeg forstod det, antydede, at det måske kun var et problem, når vi talte om vores egen generation og de erfaringer, vi havde dér, så vil jeg bare fortælle, at jeg for nogle dage siden havde et møde med nogle helt unge kvinder inden for naturvidenskab, og de møder barriererne i dag. Det er et problem i dag og et problem, der opleves af dem, der udsættes for det.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Må jeg blot kvittere og sige, at jeg synes, det er rigtigt, at vi lærer af hinanden, og at landene prøver at lære af hinandens traditioner og siger: Hvad har de gjort for at bryde det mønster, de havde?

Noget af det, der ændrede den politiske repræsentation i Danmark med flere kvinder, var jo, at man rent statistisk efter hvert folketingsvalg kunne tælle op og se, hvem der fik flest personlige stemmer. Det viste sig, at partier, som ikke opstillede kvinder, blev straffet af vælgerne, og det betød, at selv de partier, som ikke brød sig om at diskutere dette problem, blev nødt til at opstille kvinder, for ellers mistede de stemmer.

På den måde kan man lige så stille og roligt ved at bruge statistikken og bruge eksemplerne få ændret tingene. Det tager noget tid, men det sker.

Lysholm Christensen (KRF):

Det er væsentligt for mig indledningsvis at få sagt, at der generelt i samfundet naturligtvis skal gives lige jobmuligheder til mænd og kvinder. Der bør ikke være blokeringer i systemerne rundt omkring, som gør, at ansøgere fra det ene eller det andet køn på forhånd er udelukket. Selvfølgelig skal der være lige jobmuligheder.